

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...)24 GmbH z siedzibą w D. (Niemcy) wniosła o zasądzenie od strony pozwanej Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty 3207,30 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 11 czerwca 2020 roku oraz kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. W uzasadnieniu pozwu wskazała, że w dniu 15 listopada 2019 roku doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzeniu uległ pojazd marki A. (...) o nr rej. (...), należący do poszkodowanego Z. T.. Strona powodowa wskazała, że sprawca zdarzenia ubezpieczony był u strony pozwanej od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych. Strona powodowa wskazała także, iż na podstawie zawartej umowy poszkodowany wynajął u niego pojazd zastępczy marki A. (...) na okres od dnia 3 marca 2020 roku do dnia 11 marca 2020 roku, ustalając stawkę dobową za wynajem w wysokości 450 zł netto oraz kwotę 100 zł za podstawienia i odbiór pojazdu zastępczego. Podała, że na mocy umowy cesji nabyła od poszkodowanego wierzytelność z tytułu najmu pojazdu zastępczego, po czym wezwała stronę pozwaną do zapłaty kwoty 3207,30 zł stanowiącej różnicę między kwotą wynikającą z wystawionej przez niego faktury (3748,50 zł), a kwotą wypłaconą w postępowaniu likwidacyjnym – 541,20 zł, jednakże strona pozwana odmówiła dopłaty odszkodowania.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana Towarzystwo (...) S.A. z siedzibą w W. wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Pozwana wskazała, że spór między stronami dotyczy długości okresu najmu i wysokości dobowej stawki najmu. Podniosła, że uszkodzony pojazd mógł zostać naprawiony w ciągu dwóch dni, a poszkodowany mógł skorzystać z samochodu zastępczego zorganizowanego przez stronę pozwaną, co istotnie wpłynęłoby na zmniejszenie kosztu najmu, a tym samym wysokości szkody.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 15 listopada 2019 roku doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzeniu uległ samochód marki A. (...) o nr rej. (...), należący do poszkodowanego Z. T.. Sprawcę zdarzenia i stronę pozwaną łączyła umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, obowiązująca w dacie powyżej kolizji.

Po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego (...) S.A., które likwidowało szkodę w ramach usługi bezpośredniej likwidacji szkody ((...)) wypłacił kwotę 541,20 zł tytułem odszkodowania związanego z najmem pojazdu zastępczego (tj. za 2 dni po 220 zł netto plus podatek VAT).

/bezsporne/

W dniu 3 marca 2020 roku poszkodowany – Z. T. zawarł z powodem umowę najmu auta zastępczego marki A. (...) o nr rej. (...) za kwotę 450 zł netto za dobę. Podstawą płatności była faktura, którą wynajmujący miał wystawić po zwrocie samochodu.

Umowa najmu nie obciążała poszkodowanego wpłatą własną, kaucją, nie zawierała też limitu kilometrów. Zgodnie z umową rozliczenie najmu pojazdu miało nastąpić poprzez bezpośrednie rozliczenie się wynajmującego (powoda) z ubezpieczycielem OC sprawcy szkody, tj. stroną pozwaną.

Najem pojazdu zastępczego trwał od 3 marca 2020 roku do 11 marca 2020 roku. W dniu 10 czerwca 2020 roku powód wystawił poszkodowanemu fakturę VAT numer (...) na kwotę 4938,50 zł obejmującą najem pojazdu zastępczego – 4050 zł (9 dni najmu pojazdu x 450 zł netto) oraz podstawienie i odbiór pojazdu w miejscu wskazanym przez najemcę (opłata jednorazowa 100 zł netto).

Na mocy umowy cesji z dnia 10 czerwca 2020 roku powód nabył od poszkodowanego Z. T. wierzytelność wobec strony pozwanej wynikającą z najmu pojazdu zastępczego.

/ **dowód:** umowa wynajmu samochodu z zał., k. 12-14; umowa cesji wierzytelności, k. 10-11; faktura, k. 15, /

Poszkodowany Z. T. osobiście zgłosił szkodę z 15 listopada 2019 roku u bezpośredniego likwidatora szkody – (...) S.A. W dniu 18 listopada 2019 roku (...) S.A. przesłał poszkodowanemu informację dotyczące zgłoszenia szkody oraz instrukcję dotyczącą wynajmu pojazdu zastępczego.

(...) sp. z o.o. we W., działająca jako pełnomocnik poszkodowanego, zwróciła się w dniu 11 lutego 2020 roku do bezpośredniego likwidatora szkody o zorganizowanie pojazdu zastępczego z OC sprawcy oraz przesłanie warunków wynajmu lub regulaminu oraz kontaktu do wypożyczalni współpracujących z ubezpieczycielem. Nie uzyskała odpowiedzi na swoje zapytanie. Po kontakcie z linią A. pełnomocnik poszkodowanego uzyskał informację, że na pojazdach wymagany jest udział własny w szkodzie w wysokości minimum 2500 zł. Także strona pozwana nie kontaktowała się z poszkodowanym w sprawie najmu pojazdu zastępczego.

/**dowód:** zgłoszenie szkody i instrukcja zasad wynajmu pojazdu zastępczego, k.51-52, e-mail pełnomocnika poszkodowanego, k. 21; zeznania świadka Z. T., k. 99/

Okres potrzebny do skutecznej naprawy pojazdu poszkodowanego Z. T. marki A. (...) nr rej. (...) po szkodzie z dnia 15 listopada 2019 roku, uwzględniając zakres uszkodzeń pojazdu, technologię producenta pojazdu i właściwą organizację czasu pracy autoryzowanego warsztatu wynosił 3 dni kalendarzowe.

/**dowód:** pisemna opinia biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej B. D. (1) z 2 lutego 2022 roku, k.117-121/

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest częściowo zasadne.

Kwestia odpowiedzialności strony pozwanej za skutki zdarzenia z dnia 15 listopada 2019 roku, w wyniku którego uszkodzeniu uległ pojazd marki A. (...) o nr rej. (...), należący do poszkodowanego Z. T., nie była w niniejszej sprawie przedmiotem sporu.

Zgodnie bowiem z art. 822 § 1 k.c., powstanie obowiązku zapłaty przez zakład ubezpieczeń (ubezpieczyciela) odszkodowania z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakłada powstanie odpowiedzialności ubezpieczonego, czyli samego ubezpieczającego lub osoby, na której rzecz ubezpieczający zawarł umowę ubezpieczenia, za szkody wyrządzone osobom trzecim.

Poza sporem było również, że dotychczas bezpośredni likwidator szkody (...) S.A. wypłaciła poszkodowanemu kwotę 541,20 zł tytułem odszkodowania związanego z najmem pojazdu zastępczego (tj. za 2 dni po 220 zł netto plus podatek VAT).

Spór w przedmiotowej sprawie dotyczył ustalenia długości okresu najmu i wysokości dobowej stawki najmu pojazdu zastępczego.

Na uwzględnienie nie zasługuje również zarzut strony pozwanej odnośnie braku minimalizacji szkody przez poszkodowanego w związku z nieskorzystaniem z pojazdu zastępczego oferowanego przez stronę pozwaną. W przedmiotowej sprawie bezpośredni likwidator szkody (...) S.A. przesłała poszkodowanemu w dniu 18 listopada 2019 roku, jedynie instrukcję dotyczącą zasad wynajmu pojazdu zastępczego.

W pierwszej kolejności wymaga podkreślenia, że poszkodowani nie mają obowiązku wynajęcia takiego pojazdu w wypożyczalni, z którą współpracuje ubezpieczyciel sprawcy. Ponadto strona pozwana nie wykazała, by w toku postępowania likwidacyjnego zaproponowała poszkodowanemu świadczenie takiej usługi. Pozwana nie udowodniła też, by przyjęta przez nią stawka w wysokości 220 zł netto za dobę odpowiadała kosztom usług stosowanym u lokalnych przedsiębiorców, jak również, by w rejonie zamieszkania poszkodowanego stawki za wynajem takiego

pojazdu były niższe aniżeli oferowane przez stronę powodową. Nadto, nie zostało przez pozwaną potwierdzone, by uszkodzony miał możliwość wynajęcia bezgotówkowo pojazdu zastępczego od innej firmy działającej na rynku lokalnym, trudno zaś oczekiwać, by porównywała oferty firm na terenie całego kraju celem minimalizacji kosztów. Należy mieć na uwadze, że kolizja drogowa jest zdarzeniem nagłym, nieoczekiwanym i często niezwykle stresującym, trudno zatem wyobrazić sobie, by na uszkodzonej ciążył obowiązek poszukiwania oferty z najniższymi stawkami najmu. Wskazać należy, iż uszkodzony skorzystał z usług strony powodowej, bowiem pozwana nie zaoferowała mu pojazdu gwarantującego normalne funkcjonowanie bez własnego wkładu finansowego. Ponadto stawka 450 zł netto nie była, zdaniem Sądu, wygórowana i mieściła się w przedziale cen oferowanych przez innych przedsiębiorców za pojazd odpowiadający klasie uszkodzonego pojazdu w miejscu zamieszkania uszkodzonego. Zatem Sąd uznał, że poniesione na ten cel koszty były zasadne i pozostawały w związku przyczynowo – skutkowym z kolizją drogową z dnia 15 listopada 2019 roku. Sąd zważył, że okres potrzebny do skutecznej naprawy pojazdu uszkodzonego marki A. (...) o nr rej. (...) po szkodzie z dnia 15 listopada 2019 roku, uwzględniając zakres uszkodzeń pojazdu, technologię producenta pojazdu i właściwą organizację czasu pracy autoryzowanego warsztatu wynosił 4 dni kalendarzowe (w tym 3 dni na naprawę oraz jeden dzień na podstawienie i odbiór pojazdu przez uszkodzonego).

Rozstrzygając sprawę, Sąd oparł się na dowodach w postaci dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, jak również na zeznaniach świadka, które uznał za wiarygodne. Zeznania te były logiczne, spójne i korelowały z treścią dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy. Sąd oparł się także na dowodzie z pisemnej opinii biegłego sądowej z zakresu techniki samochodowej B. D. (1). Biegły jednoznacznie stwierdził, iż okres potrzebny do skutecznej naprawy pojazdu uszkodzonego marki A. (...) o nr rej. (...) po szkodzie z dnia 15 listopada 2019 roku, uwzględniając zakres uszkodzeń pojazdu, technologię producenta pojazdu i właściwą organizację czasu pracy autoryzowanego warsztatu wynosił 3 dni kalendarzowe. Podkreślić należy, iż wnioski do jakich doszedł biegły są konkretne i zostały oparte na wszechstronnej analizie materiału dowodowego zebranego w niniejszej sprawie. Zdaniem Sądu, przedstawiona opinia jest spójna, logiczna i nie budzi żadnych wątpliwości w świetle zasad doświadczenia życiowego, czy też wiedzy powszechnej.

W świetle powyższego, roszczenie strony powodowej zasługiwało na uwzględnienie w zakresie czynszu za korzystanie przez uszkodzonego z pojazdu zastępczego marki A. (...) przez okres 4 dni przy dziennej stawce 535,50 zł brutto (450 zł netto). Skoro strona pozwana przyznała w postępowaniu likwidacyjnym odszkodowanie w wysokości 541,20 zł, Sąd zasądził w niniejszym procesie dalszą należność w kwocie 1600,80 zł.

O należnych odsetkach ustawowych od zgłoszonego roszczenia orzeczono w oparciu o art. 481 § 1 k.c. i 455 k.c. oraz mając na uwadze treść art. 817 k.c. i art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych.

Sąd oddalił powództwo w pozostałej części albowiem nie zostało ono udowodnione. Przede wszystkim wskazać należy, iż pozwany ubezpieczyciel nie może odpowiadać za opieszałość zakładu naprawczego, który dokonywał naprawy pojazdu uszkodzonego po szkodzie z dnia 15 listopada 2019 roku. Z treści wiarygodnej opinii biegłego sądowego B. D. (2) wynika jednoznacznie, iż okres potrzebny do skutecznej naprawy pojazdu uszkodzonego, uwzględniając zakres uszkodzeń pojazdu, technologię producenta pojazdu i właściwą organizację czasu pracy autoryzowanego warsztatu wynosił 3 dni kalendarzowe. Biorąc powyższe pod uwagę Sąd pominął wniosek dowodowy strony powodowej o dopuszczenie dowodu z zeznań świadka T. M. na okoliczność okresu trwania rzeczywistej naprawy pojazdu uszkodzonego po szkodzie z dnia 15 listopada 2019 roku (art. (art. 235² § 1 pkt 2,3 i 5 kpc) albowiem na temat okresu potrzebnego do naprawy pojazdu uszkodzonego wypowiedział się biegły sądowy.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c.

Na podstawie art. 113 ust. 1 u.k.s.c. Sąd nakazał uiścić stronie powodowej oraz stronie pozwanej na rzecz Skarbu P. – Sądowi Rejonowemu w Kłodzku kwoty po 116,54 zł tytułem nieuiszczonych dotychczas kosztów sądowych.

ZARZĄDZENIE

- odnotować;

- odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi strony pozwanej;

- kal. 14 dni.

15 czerwca 2022 roku